

മീവർ

സ്നേഹം കൈപ്പായി

മാറുന്നോൻ!

(18:20, 27; 19:11-17)

മനുഷ്യ ജീവിതത്തിലെ മികവാറും എല്ലാ അനുഭവങ്ങളെയും സ്വപർശിക്കുന്നതാണ് 1 ശമുദ്രവേൽ. ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒരു “പ്രണയം” നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും നല്ല വിൽപ്പനക്കുള്ള പുസ്തകമായി തീരുന്നതിനുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ എല്ലാം അടങ്കുന്നതാണ് ആ പ്രണയ കമ. കമയർബ�ൽ രണ്ട് പ്രണയിതാക്കളും, ബഹുവിധ പോരാട്ടങ്ങളും, ഗുണാലോചനകളും, വൈക്കാരികമായ ഉയർച്ചയും താഴ്ചയും, അപകടങ്ങളും, ഉർപ്പട്ടുന്നു. അതു വായിക്കുന്നതിന് ആവേശം പകരുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രണയക്കമയിൽ പറയുന്നതുപോലെ ആ ദിവതികളുടെ ജീവിതം “ശാശ്വതകരമായി പിന്നീട് സുവമുള്ളതായിരുന്നില്ല” എന്നു അവസാനം കാണാം. അത്തരം സംഭവങ്ങളിൽ അവസാനം സന്തോഷകരമാക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു, എന്നാൽ “സ്നേഹം” അതിന്റെ ശരിയായ സ്ഥാനത്ത് അവരോധിക്കപ്പെടാതിരുന്നതു കൊണ്ട്, കൈപ്പ് അവരിൽ കടന്നുവന്നു.

വൈവാഹിക ജീവിതത്തിൽ സ്നേഹത്തിനു പകരം പലപ്പോഴും നീരസം കടന്നുവരുന്നു എന്ന ഭൂഖകരമായ യാമാർത്ഥ്യം ഇന്നു ധാരാളം ഭാവത്യുഖ്യസ്ഥിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. പലപ്പോഴും സന്തോഷപ്രദമായ കൂടും ബങ്ങൾ പിന്നെ യുദ്ധക്കളുമായി മാറും. സോക്രറ്റീസിന്റെ ഭാര്യ, സാന്തോഷ, മുൻകോപമുള്ള ഒരു സ്ത്രീയായിരുന്നു. ദരികൾ, അവരുടെ കോപത്രയോഗം സ്ഥേരാത്മകമായി അവനിൽ വെളിവാക്കിയപ്പോൾ, സോക്രറ്റീസ് പുറത്തുപോയി പടിവാതിൽക്കൽ ഇരുന്നു. അയാളുടെ ആകുലതയില്ലാത്ത ശാന്തമായ പ്രകൃതം അവരെ കൂടുതൽ ശുണ്ട് പിടിപ്പിച്ചു. അവളുടെ കോപം ജാലിച്ച അവൻ മുകളിലേക്കു പോവുകയും ഒരു കൂടം വെള്ളം എടുത്ത് അവിടെ നിന്ന് അയാളുടെ തലയിലേക്ക് ഒഴികൊക്കയും ചെയ്തു. സോക്രറ്റീസ് ചിതിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, ഇടി കൂടുതൽ വരുന്നോൾ അതു മിച്ച പുറപ്പടുവിക്കുന്നു!

രണ്ട് പ്രണയിതാക്കളായ - യിറ്റായിയുടെ മകൻ, ഭാവീദും, ശൗലിന്റെ മകൾ, മീവളും - ഏറ്റവും അസുവകരമായ എന്നാൽ നമ്മളാവരും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുമായ ഒരു പാഠം ആണ് നൽകുന്നത്.

വിവാഹം

ഗോല്പ്യാത്തിനെ കൊന്ന ഉടനേയാൻ അവർ തമിൽ കണക്കുമുട്ടുന്നത്. ആ മലുനെ കൊന്നതിന് പ്രതിഫലമായി ശൗൽ തന്റെ മകൾ മേരാബിനെ ദാവീഡിനു വാർദ്ധാനു ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ശൗലിന്റെ അസുയയും, ഭയവും, മറ്റു ദുഷ്പിച്ച അസാധാരണ മാനസികാവസ്ഥയും നിമിത്തം അവൻ തന്റെ വാഗ്ദാനത്തിൽ നിന്ന് പിൻമാറുകയും, മേരാബിനെ മറ്റാരാർക്ക് വിഖാഹം കഴിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. തന്റെ ഇളയ മകൾ ദാവീഡിനെ വാസ്തവത്തിൽ സ്വന്നേഹിക്കുന്നു എന്ന് ശൗൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, ഈ അവസരം ദാവീഡിനെ കൊല്ലുവാൻ അവൻ ഉപയോഗിച്ചു (18:20-25). മീബളിനെ വിഖാഹം ചെയ്യുവാൻ അവകാശപ്പെടേണ്ടതിൽ എന്നാവശ്യപ്പെട്ടാലും അതു ചെയ്യുവാൻ ദാവീഡിനു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു (18:27). അവൻ നായകനെ പോലെ അവളെ അവകാശപ്പെട്ടുകയും, അവർ ധിന്സായേലിനിടയിൽ “പി വാഹം സ്വർഗ്ഗ തത്തിൽ നടക്കുന്നു” എന്നു പറ ദുഷണം പറയാ രൂളളതുപോലെ ജീവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി!

ദാവീഡിനെ ശൗൽ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നതിനോട് അവർ എങ്ങനെ പ്രതികരിച്ചു എന്നത് അവരുടെ സ്വന്നേഹത്തിന്റെ തെളിവാണ് (19:11-17). മനസാക്ഷിയുടെ എല്ലാ അതിരുകളേയും ലംഘിക്കുന്നതായിരുന്നു ശൗലിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടതായ അക്രമം, രാജാവ് അവസാനം ദാവീഡിനെ കുറ്റം വിധിക്കുകയും പരസ്യമായി അവനെ കൊല്ലുവാൻ പദ്ധതി ഒരു ക്കുകയും ചെയ്തു. വ്യക്തിപരമായി ദാവീഡിനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാതിരുന്നതുകൊണ്ട് (18:10), ശൗൽ ദാവീഡിനെ പതിയിരുന്ന് ആക്രമിക്കുവാൻ കൈണിയെയാരുകൾ. മീബൾ അവളുടെ അപ്പന്റെ കൈണി മനസ്സിലാക്കി ദാവീഡിനെ രക്ഷിക്കുവാനായി ദാവീം കിടക്കയിൽ രോഗിയാണെന്നു വാദിച്ചു ഒരു ബിംബവെത്ത കിടത്തി പുതപ്പിച്ചു. അവളുടെ വഞ്ചന പുറിത്തുവന്ന പ്പോൾ, അവളുടെ സയ രക്ഷകൾ അവൾ ശൗലിനോട് കളജം പറഞ്ഞു. ദാവീഡിന്റെ ഈ രക്ഷപ്പെടൽ അവൻ സക്കിട്ടതനും 59-ൽ രേഖപ്പെട്ടത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈത് ദാവീഡിനെ പ്രവാസത്തിലേക്ക് അയച്ചു. മീബളിനെ ദാവീഡിൽ നിന്ന് പറിച്ചെടുത്ത് മറ്റാരാർക്ക് ഭാര്യയായി കൊടുത്തു (2 ശമുവേൽ 3:13-16). എടു മുതൽ പത്തുവരെയുള്ള പർഷ്ണങ്ങൾ, ഈ പ്രണയി താക്കൾ വേർപ്പെട്ടു തന്നെ കഴിഞ്ഞു.

ശൗലിന്റെ മരണശേഷമാണ് ദാവീഡും മീബളും വീണ്ടും ഒന്നുചേർന്ന ത്. ഈ വീണ്ടും യോജിക്കൽ കടുത്ത കൈപ്പിലേക്കും വീണ്ടും മുള്ള വേർപ്പാടിലേക്കും നയിച്ചു. ശൗൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ശേഷം, അവൻറെ സിംഹാ സനും അവൻറെ ജീവിക്കുന്ന മകനിലേക്കുവന്നു, ശൗൽ ആസ്വദിച്ചതായ ബഥവും എക്കുതയും ഒരിക്കലും അവിടെ ഉണ്ടായില്ല (2 ശമുവേൽ 3:1). അവസാനം പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടുകൂടുരും ഒത്തുതീർപ്പിലായി (2 ശമുവേൽ 2:12 മുതൽ).

മീബളിനെ ദാവീഡിനു ഉടനെ മടക്കി കൊടുക്കുക എന്നതായിരുന്നു ആ ഒത്തുതീർപ്പിലെ ദാവീഡിന്റെ ഓന്നാമത്തെ നിബേഖനം. ശമുവേൽ പറഞ്ഞു, “ഉടനെ ചെയ്യാം, എന്നാൽ ഞാൻ ഒരു കാര്യം നിന്നോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു നും, നീ എന്നെ കാണ്ടാൻ വരുമ്പോൾ ആദ്യം തന്നെ ശൗലിന്റെ മകളായ മീബളിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാതിരുന്നാൽ, നീ എൻ്റെ മുഖം കാണിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു, ...” (2 ശമുവേൽ 3:13). അവൻറെ “ആദ്യ സ്വന്നേഹ” തതിന്റെ ഓർമ്മകൾ അവൻ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു എന്നതിൽ സംശയമില്ല. അവൻറെ

ഭാര്യ രാജാവിന്റെ മകളായതുകൊണ്ട് ആ ഒരു പുന്നഃസമാഗമം ഭാവീഡിനെ രാജ്യസ്ഥാനത്തേക്കു കൊണ്ടുപെന്നു. എബ്രോഹിൽ പച്ച കാത്തിരുന്ന ആ പുന്നഃസമാഗമം പത്തു വർഷത്തെ നീണ്ട കാത്തിരിപ്പിനുശേഷമായിരുന്നു സംഭവിച്ചത്. ഭാവീർ മീവല്ലിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നപ്പോഴുള്ള അവഭേദം ഹൃദയ വികാരവും ആകാംക്ഷയും നിങ്ങൾക്കു ഉറഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഇവിടെ അവൻ വീണ്ടും നനിക്കുവാൻ പോകുന്നത് വ്യക്തിപരമായ അപകടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവനെ സംരക്ഷിച്ചു, താൻ ആദ്യമായി സ്വന്നേഹത്തിലായ സ്ത്രീയുമായിട്ടാണ്. കഴിവതും വേഗത്തിൽ അവളുമായി വീണ്ടും യോജിക്കണമെന്ന് അവൻ ആഗ്രഹിച്ചതിൽ അതിശയമില്ല! എന്നാൽ കാര്യങ്ങളെല്ലാം മാറി.

പത്തുവർഷത്തിനു മുൻപു ചെറുതായി തോന്തിയ വ്യത്യാസങ്ങൾ കൂടുതൽ വളർന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും പഴയ ആളുകൾ തന്നെ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും, അവരുടെ മൂല്യങ്ങൾ കൂടുതൽ ഉറപ്പുള്ളതായി തീർന്നു. അവർ “ഒരു മിക്കുവാൻ” തീരുമാനം എടുത്തപ്പോഴും, അവർ വിവാഹത്തിന് പലതി ഒരു കിയപ്പോഴും, ഏതാനും മാസങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു ജീവിപ്പിപ്പോഴും ആ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രധാനമുള്ളതായി തോന്തിയില്ല. എന്നാൽ ആ വ്യത്യാസങ്ങൾ വളർന്നു തീരുമായെങ്കിൽ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു ആശോലാപം ദിവസത്തിൽ പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയും ചെയ്തു. മധുവായ സ്വന്നേഹം മാറുകയും, പകരം കയ്പ്പ് മുള്ളക്കുകയും ചെയ്തു. “വിവാഹം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നടക്കുന്നു” എന്ന പ്രസ്താവനയുടെ അവസാനം ദുഃഖവേദന സുചിപ്പിക്കുന്നു (2 ശമുഖേവൽ 6:23).

ദ്രോഹ സംഭവം

മീവല്ലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ അവരുടെ സ്വന്നേഹത്തെയും ബന്ധത്തെയും തരം താഴ്ത്തിയത് ഒരു തെറ്റായിരുന്നു എന്നു കാണാം. സാത്താന് ഒരു തെറ്റിൽ കൂടെ, അനേകകം വിഷയകൾ കൊണ്ടുവരുന്ന വിടവുകൾ സ്വപ്നക്കുവാൻ കഴിയും എന്നോർക്കുക (യാക്കോഡ് 2:10).

മീവല്ലിന്റെ ആ ഒരോറു തെറ്റ് എന്നതാണ് അവൾ ദൈവത്തെ ശരിയായി ആദരിച്ചില്ല എന്നതാണ്! അവൾ ആഗ്രഹിച്ചത് വിശുദ്ധയില്ല മറിച്ച് അന്തസ്ഥിനും, സത്യാരാധനക്കു പകരം വിശ്രമാരാധനയുമായിരുന്നു. അവർക്കു ലഭിച്ചത് ശാലിന്റെ ശ്രീക്കണ്ഠമായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ആളുകൾ ദൈവത്തെ വിചാരിച്ചില്ല (1 ദിനവുംതാനും 13:3). പരസ്യാരാധന തൃജിക്കുകയും, മതപരമായി എതിവു ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മീവർ ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞിരുന്നു, എന്നാൽ അവൾ വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തെ “അറിഞ്ഞിരു” നില്ല! അവർ ദൈവത്തെ “മുർത്തി” കൾക്കുതുല്യമായി കണക്കാക്കി (19:16). അവളുടെ മതത്തെ അവർ അന്യവിശ്വാസവും, ഒപചാരികവും, മനതയും ഉള്ളതാക്കി. അവർ വളർന്നു വലുതായപ്പോൾ, ഭാവീഡിന്റെ ഭക്തി അവർക്ക് പിന്നെ സഹിച്ചുകൂടാതെ വന്നു! ഭാവീഡിൽ അവർ കണ്ട രാജാവിനെയും നായകനെയും അവർ സ്വന്നേഹിച്ചു. അവർ യഹോവയെ കണക്കാക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭാവീഡിന്റെ എല്ലാ യിസ്രായേലിന്റെയും യഹോവയുടെയും മുൻപാകെ നിലനിർത്തിയത് അവർക്ക് ഇടർച്ചയായി (2 ശമുഖേവൽ 6:20).

അവളുടെ ഒറ്റ തെറ്റ് തന്റെ സ്വന്നേഹം കയ്പ്പായി മാറുകയും, അത് ഇന്നു വെവ്വേറിക ജീവിതത്തിലെ കുഴപ്പങ്ങൾക്ക് കാരണമായി തീരു

കയും ചെയ്തു! വീടുകളിൽ സന്നോഷം വാഴേണ്ടതിനു പകരം, കയ്പ്പിണാകുന്നതിന്റെ കാരണം ഒരാൾ മറ്റാരാളുകളാൽ അധികമായി ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നതാണ്. അത്തരം ഭവനങ്ങളിൽ രണ്ടുപേര് ദൈവത്തെ അഭിശേഷം പഠിപ്പര സ്നേഹത്തിന് ഉടൻടി എടുത്തവരാണ്. എന്നാൽ ഹോലും നിരുമായ പേര്പാടിലേക്ക് അവർ തിരിയുന്നു എന്നത് ദുഃഖരമായ വസ്തു തയാണ്! പലരും വിവാഹ ജീവിതം ദൈവത്താട്ടുള്ള സ്നേഹത്തിലും വിശ്രാന്തതിലും ആരംഭിക്കും എന്നാൽ ക്രമേണ “സമാധാനം,” ഉണ്ടാകേണ്ട തിനു പകരം കുടുതൽ കുഴപ്പങ്ങൾ ജനപ്പിക്കുന്ന കൂട്ടപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകുന്നു!

വിവാഹജീവിതത്തിലെ ഗൗരവമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ, തിരിച്ചട്ടുക്കാനും വാത്ത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് ജീവിതത്തിൽ രണ്ടുപേരെ യോജിപ്പിക്കുന്നതിന് ഈ പ്രധാനപ്പേട്ട കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക.

അനന്തരപ്രവാചകൾ

മതപരമായി വിജേക്കപ്പേട്ട ഭവനത്തിന്റെ ദുരന്നാവസ്ഥയെയ്യാണ് ഈ സംഭവം പ്രത്യേകമായി എടുത്തു കാണിക്കുന്നത്. വിവാഹ ബന്ധത്തിലെ പ്രതിജ്ഞ ലാംഗ്ലിക്കപ്പേട്ടുകയും ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമിലുള്ള അകർച്ച കുടുകയും ഉറച്ചതാകുകയും ചെയ്യുന്നോൾ ഉണ്ടാകുന്ന അനന്തരപ്രവാചകൾ ശ്രദ്ധിക്കാം.

ഒരു അപഹരണവും ഒരുഖത്ര മനോഭാവവും ഇവിടെ കാണാം. മീബൾ രാജകീയ ജീവിതം ആഗ്രഹിച്ചു; “സാധാരണ ജനങ്ങളു്” മായി അവർക്കു ഒരു ബന്ധവുമില്ല. നമ്മുടെ വിലപ്പേട്ട അഭിപ്രായങ്ങൾ നമ്മുടെ വിശ്വാസ തത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമാണെന്നു തന്ത്ര കാണിക്കുന്നു. വിശ്വാസ കാര്യങ്ങളിൽ രണ്ടുപേര് വിയോജിക്കുന്നോൾ, അവർ ജീവിത മുല്യങ്ങളിലും വിയോജിക്കുകയാണ്. മീബൾക്ക് രാജാൾ പദവിയിൽ ഭാവീഭവിക്കുന്ന ധ്യാനം പ്രതിഫലിക്കപ്പേട്ടു കാരണം അവൻ സാധാരണക്കരുമായി ഇടപെട്ടിരുന്നു. മീബൾ അവളെ സ്വയം കണ്ണത് “ശരാഭിന്റെ മകൾ” ആയിട്ടാണ്; അവളുടെ മുല്യങ്ങൾ അതിനെ ആസ്പദമാക്കി യുള്ളതായിരുന്നു.

രുക്ഷ വിമർശനവും കൈപ്പേരിയ ഭാഷയും പരസ്പരം ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങും. ആ ആശോഷ ദിവസമായിരുന്നു ഭാവീഭവിക്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ എറ്റവും സന്നോഷമുണ്ടായിരുന്ന ദിവസം. അവൻ തന്റെ ഭവനത്തെ “അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ” മടങ്ങി വന്നു (6:20). ഒരു സന്നോഷകരമായ ആശോഷം അവൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാണ് വന്നത്, എന്നാൽ അവൻ നടന്ത നേരെ ഒരു “കടന്ത കുട്ടിലേക്ക്” ആയിരുന്നു! അവനെ ആദ്യം സ്വീകരിച്ച വാകുകൾ തന്നെ രുക്ഷ പരിഹാസവും വിഡ്സിത്തവും കലർന്നതായിരുന്നു. മീബൾ അവനെ എതിരേറ്റു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു, “നിസ്സാരം മാറിൽ ഒരുത്തൻ തന്നതാൻ അനാവുതനാക്കുന്നതുപോലെ! ഇന്നു തന്റെ ഭാസമാരുടെ ഭാസികൾ കാണിക്കുക തന്നതാൻ അനാവുതനാക്കിയ യിസായേൽ രാജാവ് ഇന്നു എത്ര മഹത്മുള്ളവൻ!” (2 ശമുഖേൻ 6:20). മറ്റാരാളോട് ഉള്ള നിന്ന് പ്രകടിപ്പിക്കുവാനായി എബോയ ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ശക്തമായ വാക്കാണ് “നിസ്സാരൻ.” അവൾ അവനെ വിളിച്ചത് “ശൂന്യമായ 3 തലയുള്ള നിസ്സാരൻ” എന്നാണ്! (ഇ.വാ. മത്തായി 5:22.) ഒരുപക്ഷേ ഈ എതിരിടലിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആയിരിക്കാം ഭാവീഭക്കീർത്തനങ്ങൾ 52:2, 57:4, അല്ലെങ്കിൽ 120:3 എഴുതിയത്. ഭാവീഭക്കീർത്തനങ്ങൾ

രാജകീയ വസ്ത്രമഴിച്ച് സാധാരണ പത്രരനെ പോലെ വസ്ത്രത്നം ധരിച്ചപ്പോൾ മീവൻ ഭാവീദിനെ വിളിച്ചത് “അനാവുതൻ,” എന്നാണ്. ദൗത്യക്കണ്ണിട യിലുള്ള ഈ രുക്ഷ പരിഹാസവും കൈപ്പേറിയ വാക്കുകളും ഭാവീ റിനെയും മീബളിനെയും പോലെയുള്ളവർക്കിടയിൽ സാധാരണവും നിർദ്ദിശ ഗൃകരവുമാണ്.

മനസ്സിലാക്കലിന്റെ അഭാവവും, നീരിസവും, അന്തിമമായ അകർച്ചയും ഉണ്ടാക്കും. ഭാവീട് ചെയ്തതുപോലെ ദൈവത്തെ സ്വനേ ഹിക്കുന്നതിനോ, ആരാധിക്കുന്നതിനോ മീബളിന് ഒരുരുവും ഇല്ലായിരുന്നു. അവൻ അവനെ “നിന്തച്ചു” (6:16), അത് അവളുടെ പുശ്രവികാരത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഒന്നു കിൽ ഭർത്താവ് അല്ലെങ്കിൽ ഭാര്യ അനേക ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അനാത്മികതകൾ കാരണമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പിശാസത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം വിവാഹജീവിതത്തിൽ തരണം ചെയ്യുവാൻ കഴിയാത്ത വളരെ വലിയ തടസ് അംഗൾ ഉണ്ടാക്കും. സാധാരണ ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തോടുള്ള വിട്ടുവീഴ്ചക്കും പകാളിയോടുള്ള സമാധാനത്തിനും തയ്യാറാക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തോടുള്ള സമാധാനത്തിനും പകാളിയിൽ നിന്നുള്ള അകർച്ചക്കു തയ്യാറാക്കണം.

പുരുഷത്തിൽ ഭാവീദിന്നേയും മീബളിന്നേയും പോലെ അനേ കരുട വിവാഹജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അകർച്ചയുടെ വിടവ് കൂടി വരുകയും മുറിവ് ഉണ്ടാവാൻ കഴിയാത്തതായി തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫലം ഒറ്റപ്പെട്ട ആയിരിക്കും.

ഉപസംഹാരം

മീവൻ “ദൈവത്തിനു ബോധിച്ചു” എന്ന സ്വത്രീ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അവസാനം എഴുതുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. ഭാവീദും അവളും പിന്നീടു ഭാര്യയും ഭർത്താവുമായി കഴിയുവാൻ കഴിയാതെ, ഒരു പക്ഷെ അതിസക്ഷിർണ്ണതയിലേക്ക് തിരിഞ്ഞിരിക്കാം (2 ശമുഖേൻ 6:23). അവൻകുട്ടാൻ അഞ്ചു മകൾ ഉള്ളതായി പറയുന്നത് 2 ശമുഖേൻ 21:8-ലാണ് (കൈജെവി), എന്നാൽ ഇവർ മിക്കവാറും മീബളിന്നേതല്ലാതെ മേരാബിന്നേതാ കാനാണ് സാധ്യത. മീവൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ മക്കളെ വളർത്തി, എന്നു സ്വപ്നം.

ഒരിക്കൽ മൃദുവായി - ഇരുന്ന പ്രണയം എങ്ങനെ ദുരന്തത്തിൽ കലാ ശിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. അനേകർ ഇന്ന് അന്തേ പാത പിന്നപറ്റുന്നു എന്നുള്ളത് എത്രതേതാളം ദുരന്തമാണെന്നു ചിന്തിക്കുക!

ശബ്ദപേര് വിശാസത്തിൽ തുല്യരാകാതെ ഒരുമിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രണയം ദുരന്തമായി മാറിയത്. ഈ വാക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവാഹിക ജീവിതത്തെ വിവരിക്കുന്നു: ക്ഷമിക്കപ്പെടാതെ, സാധാരണ-കേരളീകൃത, നിശ്ചലമുള്ള, വായാടി-ആയ, രുക്ഷ പരിഹാസിയായ, നീരിസമുള്ള, അസഹിഷ്ണുതയുള്ളത് എന്നു പറയാം.

ഒരു പീട വിശാസത്തിൽ യോജിച്ചിരിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ഓരോ ബൈബിൾ വിദ്യാർത്ഥിയും നോക്കിക്കാണണം. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയ യുവാകൾ, കഴിയുമെങ്കിൽ, ക്രിസ്തീയ യുവതികളെ തന്നെ വിവാഹം കഴിയും ഭാവീദിനും മീബളിനും ഉണ്ടായ ദുരന്താവസ്ഥ ഒഴിവാക്കുകയും വേണം! നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ അത്തരം ദുരന്താവസ്ഥകൾ കടന്നുവരാതിരിപ്പാൻ നമ്മുടെ യുവാക്കളെ നമുക്ക് പ്രശ്നാധിപ്പിക്കാം.